

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Oboer/16/2019
Identifikačné číslo spisu: 7116208629
Dátum vydania rozhodnutia: 26.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7116208629.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom Južné nábrežie 13, Košice, IČO: 44 518 684, proti povinnej: R. M., nar. XX. M. XXXX, bytom B., zastúpená Mgr. Marcelom Fandákom, LL.M., advokátom, so sídlom Kováčska 40, 040 01 Košice, o vymożenie povinnosti vypratať nebytový priestor, vedenej na Okresnom súde Košice I, pod sp. zn. 16Er/2119/2016-56, o dovolaní povinnej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. novembra 2018, č. k. 8CoE/103/2018-82, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie povinnej o d m i e t a .
- II. Oprávnený m á proti povinnej n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach, napadnutým uznesením odmietol odvolanie povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 22. januára 2018, č. k. 16Er/2119/2016-56 vo výroku o zamietnutí sťažnosti povinnej a potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.
2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dňa 18. marca 2019 dovolanie povinná (ďalej aj „dovolateľka“) s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ C. s. p.. Navrhla, aby dovolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. novembra 2018, č. k. 8CoE/103/2018-82 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
3. Oprávnený vo vyjadrení k dovolaniu povinnej zo dňa 1. júla 2019 uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s uznesením odvolacieho súdu a dovolanie považuje za nedôvodné, preto ho navrhol zamietnuť.
4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas povinná ako účastník exekučného konania, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.)

dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok povinnej treba odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (ust. § 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné.

5. V zmysle § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p..

6. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až § 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

7. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 18. januára 2019, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

8. V danom prípade však odvolací súd rozhodol 30. novembra 2018. Dovolanie, ktoré bolo podané 18. januára 2019 teda smeruje „proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní“. Najvyšší súd preto dovolanie povinnej, prípustnosť ktorého je ustanovením § 202 ods. 4 Exekučného poriadku (v znení od 1. apríla 2017) výslovne vylúčená, odmietol podľa § 447 písm. c/ C. s. p..

9. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta C. s. p.).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok